

FINANSUTSKOTTETS UTLÅTANDE

28/2004 rd

Statsrådets skrivelse om ett förslag till rådets förordning (strukturfondernas allmänna förordning)

Statsrådets utredning med anledning av ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska regionala utvecklingsfonden

Statsrådets utredning med anledning av ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska socialfonden

Statsrådets utredning med anledning av ett förslag till rådets förordning om inrättandet av Sammanhållningsfonden

Statsrådets utredning med anledning av ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om europeiska grupperingar för gränsöverskridande samarbete

Till stora utskottet

INLEDNING

Remiss

Riksdagens talman sände den 15 oktober 2004 statsrådets skrivelse om ett förslag till rådets förordning (strukturfondernas allmänna förordning) (U 47/2004 rd) till stora utskottet för behandling och bestämde samtidigt att finansutskottet ska lämna utlåtande till stora utskottet.

Stora utskottet sände den 15 oktober 2004 följande utredningar till finansutskottet för eventuella åtgärder

- statsrådets utredning med anledning av ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska regionala utvecklingsfonden (E 106/2004 rd) och
- statsrådets utredning med anledning av ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska socialfonden (E 103/2004 rd).

Vidare sände stora utskottet den 27 oktober 2004 följande utredningar till finansutskottet för eventuella åtgärder

- statsrådets utredning med anledning av ett förslag till rådets förordning om inrättandet av Sammanhållningsfonden (E 115/2004 rd) och
- statsrådets utredning med anledning av ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om europeiska grupperingar för gränsöverskridande samarbete (E 114/2004 rd).

Utskottet har behandlat ärendena tillsammans och lämnar ett gemensamt utlåtande om dem.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- specialmedarbetare Martti Salmi, statsrådets EU-sekretariat
- budgetråd Rauno Lämsä, finansministeriet
- regionutvecklingsdirektör Mårten Johansson, inrikesministeriet
- regionplanechef Kari Pakarinen, Finlands Kommunförbund
- utvecklingsdirektör, vicehäradshövding Timo Kirkko-Jaakkola, Birkalands förbund
- landskapsdirektör Antti Mykkänen, Norra Savolax förbund
- överinspektör Tiina Lämsä, Norra Österbotens arbetskrafts- och näringscentral
- projektgruppssekreterare, ESF-samordnare Maija Tuominen, Egentliga Finlands arbetskrafts- och näringscentral.

STATSRÅDETS SKRIVELSE OCH UTREDNINGAR

Statsrådets skrivelse U 47/2004 rd

Strukturfondernas allmänna förordning

Förordningen om allmänna bestämmelser för strukturfonderna ingår i kommissionens förordningspaket för reformering av regional- och strukturpolitiken. I paketet ingår också specifika förordningar om Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF), Europeiska socialfonden (ESF) och Sammanhållningsfonden samt en särskild förordning om grupperingar för gränsöverskridande samarbete. Enligt statsrådets skrivelse kommer kommissionen att lägga fram sitt förslag till förordning om genomförande av strukturfonderna senare i höst.

Den allmänna förordningen innehåller de övergripande bestämmelserna om stöd från regionalfonden (ERUF), socialfonden (ESF) och Sammanhållningsfonden. Förslaget innebär att gemenskapens regional- och strukturpolitik under programperioden 2007—2013 genomförs genom tre mål: konvergensmålet, målet regional konkurrenskraft och sysselsättning samt målet europeiskt regionalt samarbete. Konvergensmålet motsvarar nuvarande mål 1, och målet regio-

nal konkurrenskraft och sysselsättning ersätter mål 2 och 3. Målet europeisk regionalt samarbete är däremot nytt, men det bygger på gemenskapsinitiativet Interreg.

Kommissionen föreslår att strukturfondernas sammanlagda finansieringsram ska vara 336,1 miljarder euro 2007—2013. Detta motsvarar ungefär samma andel av EU:s sammanräknade nationalinkomst som under den pågående perioden, dvs. cirka 0,41 %. I enlighet med koncentrationsprincipen kommer nästan 79 % av medlen att tilldelas de fattigaste länderna och regionerna genom konvergensmålet, med andra ord 264 miljarder euro. Målet regional konkurrenskraft och sysselsättning föreslås få drygt 17 % och målet europeiskt regionalt samarbete knappa 4 % av medlen.

Enligt de kriterier som kommissionen lagt fram kommer hela Finland att omfattas av målet regional konkurrenskraft och sysselsättning. Östra Finland kommer i egenskap av NUTS 2-region som helt omfattas av mål 1 att få särskilt stöd under en övergångsperiod. Inget sådant särskilt stöd föreslås för norra Finland, utan i stäl-

let höjt stöd på grundval av låg befolkningstäthet.

Åtgärdsspektret enligt målet regional konkurrenskraft och sysselsättning är snävare än inom konvergensmålet. ERUF-förordningen möjliggör medfinansiering av vissa produktiva investeringar i glest befolkade områden. Möjligheterna att genomföra åtgärder för att reformera utbildningssystemen i regioner som inte omfattas av konvergensmålet kommer enligt skrivelsen inte att vara lika goda som under den pågående programperioden. Inom målet regional konkurrenskraft och sysselsättning prioriteras insatser som hjälper människor att förutse och anpassa sig till förändringar i arbets- och näringslivet. Viktiga frågor är livslångt lärande och tillgången till kompetent arbetskraft samt också frågor som gäller åldrande och minskad strukturarbetslöshet.

Genom kommissionens finansieringsförslag skjuts tyngdpunkten i riktning mot de nya och fattigaste medlemsstaterna. Enligt kommissionens beräkningar kommer drygt hälften av alla medel, 173 miljarder euro, att gå till de gamla medlemsstaterna, medan 162 miljarder euro går till de nya medlemsstaterna. För Bulgarien och Rumänien reserveras i förslaget 22 miljarder euro. Hur finansieringen slutligen fördelas mellan de nya och de gamla medlemsstaterna beror huvudsakligen på hur mycket pengar som läggs in och vad man sparar på. Vid en sänkning av vad kommissionen föreslagit, dvs. 336 miljarder euro, kommer nedskärningarna i första hand att gälla de gamla medlemsländernas högsta stödnivåer och övergångsstödet samt finansieringen av målen regional konkurrenskraft och sysselsättning samt europeiskt regionalt samarbete.

Enligt statsrådets skrivelse har kommissionen inofficiellt uppskattat att det stöd som Finland får om kommissionens förslag går igenom utan ändringar kommer att hållas på ungefär den nuvarande nivån, vilket innebär ca 320 miljoner euro om året. Det är ändå osäkert om den förordning som kommissionen föreslagit tryggar nuvarande stödnivå och åtgärdsutbud i de glest befolkade områdena i östra och norra Finland inom

målet regional konkurrenskraft och sysselsättning.

Statsrådets ståndpunkt

Regeringens allmänna ställningstaganden är desamma som ställningstagandena i ståndpunkten till skrivelsen om finansieringsramen. Finland anser att den regionala sammanhållningen, konkurrenskraften och sysselsättningen ska utgöra grunden för innehållet och resurstilldelningen i den nya finansieringsramen 2007—2013. Reformen av strukturpolitiken måste därför sammankopplas med genomförandet av Lissabon- och Göteborgsstrategierna. För att dessa mål ska kunna uppnås behövs det utifrån kommissionens förslag ca 0,40 % av EU:s bruttonationalinkomst (bni) i regional- och strukturpolitiska resurser.

Finland anser det vara en tröskelfråga att dess mycket glest befolkade områden i norr och öst omfattas av det högsta regionalstödet också i fortsättningen. Det viktigaste i detta avseende är att stödet ligger på en så hög nivå och är så permanent som möjligt samt att nivån på företagsstöden och stöden för landsbygdsutveckling bevaras i nuvarande omfattning. Det bästa förfarandet när det gäller att nå detta mål är att dessa områden med mycket låg befolkningstäthet ingår som en egen punkt i artikel 5 (konvergensmålet) i den allmänna förordningen. Finland anser att kommissionens förslag att minska antalet strukturfonder till tre är en åtgärd som förenklar förvaltningen och förfarandena samt effektiviserar genomförandet av regional- och strukturpolitiken.

Den fördelning av finansieringsandelarna mellan de olika målen som kommissionen föreslår gör det möjligt att förskjuta tyngdpunkten i den strukturpolitiska finansieringen i riktning mot de fattigaste och de mest avlägsna regionerna. Finansieringsbeloppet för målet regional konkurrenskraft och sysselsättning och målet europeiskt regionalt samarbete bör kvarstå åtminstone på den nivå som kommissionen föreslår för att tillväxt, konkurrenskraft och sysselsättning ska kunna främjas inom hela unionen.

Finland har föreslagit att ett nytt finansieringsinstrument tas fram för samarbetet vid de yttre gränserna, förutsatt att det verkställs enligt samma principer som när det gäller målet för regionalt samarbete. Finland anser också att medfinansieringen från strukturfonderna (inklusive fonden för landsbygdsutveckling) ska kunna användas som nationell medfinansiering för regionala investeringsstöd i de nuvarande mål 1-regionerna.

Statsrådets utredning E 106/2004 rd

ERUF-förordningen

I förslaget till förordning om Europeiska regionala utvecklingsfonden anges fondens uppgifter och i vilken omfattning insatser stöds inom konvergensmålet, målet regional konkurrenskraft och sysselsättning och målet europeiskt regionalt samarbete. Kommissionen betonar i sitt förslag att stödet ska koncentreras till ett begränsat antal prioriteringar, särskilt inom målet regional konkurrenskraft och sysselsättning. En ny aspekt är ökad social sammanhållning, och dessutom betonas miljöinsatser.

Stödet från regionalfonden inriktas på produktiva investeringar, infrastruktur, utvecklingsprojekt och nya verksamhetsformer samt tekniskt stöd. Stora miljö- och infrastrukturprojekt finansieras genom Sammanhållningsfonden.

Förslaget innehåller separata förteckningar över regionalfondens insatser inom konvergensmålet, målet regional konkurrenskraft och sysselsättning och målet europeiskt regionalt samarbete. Av dessa berörs Finland i betydande omfattning av insatserna inom målet regional konkurrenskraft och sysselsättning, och dessa inriktas på tre huvudteman: innovation och kunskapsekonomi, miljö och riskförebyggande åtgärder samt tillgång till transporter och IKT-tjänster. Enligt statsrådets skrivelse betonas forskning och teknisk utveckling, utveckling av regionala innovationssystem och företagsamhet märkbart mer än inom de nuvarande mål 1- och mål 2- programmen.

Statsrådets ståndpunkt

Finland betonar den regionala utvecklingsfondens grundläggande uppgift att minska utvecklingsskillnaderna mellan regionerna genom insatser för de svagare regionernas konkurrenskraft och innovationsförmåga samt för en miljövänlig tillväxt. Tryggad sysselsättning i områden som berörs av omstruktureringar är en central fråga för Finland. Finland finner det viktigt att särbehandlingen av områden med naturbetingade svårigheter också gäller målet regional konkurrenskraft och sysselsättning och att den omfattar produktiva investeringar som främjar små och medelstora företags tillväxt och konkurrenskraft.

Statsrådets utredning E 103/2004 rd

ESF-förordningen

Kommissionens förslag innehåller detaljerade bestämmelser om Europeiska socialfondens (ESF) prioriteringar och om principer för den verksamhet som stöds. Syftet med fonden är att främja möjligheterna till sysselsättning och arbetstagarnas geografiska och yrkesmässiga rörlighet inom gemenskapen samt att underlätta deras anpassning till förändringar inom industrin och i produktionssystemen, särskilt genom yrkesutbildning och omskolning.

Socialfonden ska stärka den ekonomiska och sociala sammanhållningen genom att stödja medlemsländernas politik för full sysselsättning, för kvalitets- och produktivitetsförbättringar i arbetet, för bättre social integration och för minskning av regionala skillnader i sysselsättningen.

Enligt statsrådets skrivelse är den föreslagna förordningen mer detaljerad än den nuvarande ESF-förordningen, vilket kan begränsa flexibiliteten vid val av insatser som finansieras på nationell nivå. Till skillnad från den nuvarande förordningen har ESF-finansierade insatser i förslaget fördelats så mellan målen att utbudet av insatser kommer att vara bredare inom konvergensmålet än inom målet regional konkurrenskraft och sysselsättning. Förordningsförslaget gör det möjligt att inom konvergensmålet finan-

siera särskilda åtgärder för reformering av utbildningssystem och för utveckling av den mänskliga potentialen att delta i forskning och innovation.

Statsrådets ståndpunkt

Finland stöder i huvuddrag kommissionens förslag till förordning om Europeiska socialfonden. Ur Finlands synvinkel är det viktigt att finansiering av utbildning, forskning och innovation genom det nya konvergensmålet också blir möjlig genom målet regional konkurrenskraft och sysselsättning.

Statsrådets utredning E 115/2004 rd

Förordningen om Sammanhållningsfonden

Kommissionens förslag innehåller bestämmelser om Sammanhållningsfondens uppgifter och om insatserna för att uppnå konvergensmålet, inklusive bestämmelser om villkorat stöd och stödets tillämpningsområde. Syftet med Sammanhållningsfonden är att med sikte på en hållbar utveckling bidra till en starkare ekonomisk, social och regional sammanhållning inom gemenskapen på tre områden: transeuropeiska transportnät, miljöinvesteringar samt utveckling av energieffektivitet och förnybar energi och koppling av transeuropeiska nät till de nationella transportnäten.

Sammanhållningsfonden avses bli det viktigaste finansieringsinstrumentet för det nya konvergensmålet, och insatserna gäller därmed framför allt de nya medlemsstaterna. Genom fonden finansieras stora infrastrukturinvesteringar på transport- och miljöområdet. Enligt kommissionens preliminära planer ska miljöprojekt som kostar mer än 25 miljoner euro och andra investeringsprojekt som kostar mer än 50 miljoner euro finansieras med medel ur Sammanhållningsfonden. Avsikten är att förbättra den regionala sammanhållningen genom att stödja transportinvesteringar i de nya medlemsstaterna och hjälpa dem att uppfylla de alleuropeiska miljönormerna.

Statsrådets ståndpunkt

Finland stöder en större fokusering på alleuropeiska prioriteringar i projekt inom Sammanhållningsfonden och prioriteringar som nämns i kommissionens förslag.

Statsrådets utredning E 114/2004 rd

Förordningen om samarbetsgrupperingar

Syftet med den föreslagna förordningen är att underlätta och främja medlemsstaternas och de lokala och regionala myndigheternas gränsöverskridande samarbete inom EU. Enligt förordningen kan särskilda grupperingar bildas för det gränsöverskridande samarbetet, förslagsvis mellan medlemsstater, lokala eller regionala myndigheter eller andra lokala offentliga organ. Regionala myndigheter som kan komma i fråga är t.ex. kommuner, och samarbetsformen kan t.ex. vara en samkommun.

Statsrådets ståndpunkt

Finland understöder i princip kommissionens mål att finna sådana administrativa lösningar som kan underlätta och främja det gränsöverskridande samarbetet. Finland anser dock inte den föreslagna förordningen vara nödvändig.

Förslaget tillför inte i sig något mervärde till förfarandena för gränsöverskridande samarbete. Förslaget gäller bara samarbete inom EU och kan därmed inte användas som ett verktyg för administration av regionala samarbetsprogram som riktar sig till Ryssland. Det gränsöverskridande samarbetet mellan Finland och Sverige, i synnerhet mellan Torneå och Haparanda, har grundat sig på avtal. Finland anser att förslaget inte som sådant tillför något ytterligare värde till förfarandena för gränsöverskridande regionalt samarbete.

Kommissionens förslag är problematiskt ur finländsk synvinkel också därför att kommunernas uppgifter och ansvar inte utan speciallagstiftning kan överföras på det sätt som avses i förordningsförslaget. Enligt statsrådets skrivelse ser förslaget ut att strida mot grundlagen.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Motivering

Finansutskottet tar i detta utlåtande fasta på strukturfonderna som en helhet. Det centrala dokumentet är då förordningen om allmänna bestämmelser för strukturfonderna. Vi tar också i förekommande fall ställning till de tre fondspecifika förordningarna och den separata förordningen om samarbetsgrupperingar. En mer utförlig behandling av Agenda 2007-paketet finns i utlåtande FiUU 27/2004 rd om budgetplanen för 2007—2013.

Utgångspunkterna för strukturfondsförhandlingarna

Den nya finansieringsramen intar en central ställning också när det gäller regional- och strukturpolitiken. Det går inte att uppnå regional- och strukturpolitiska mål om den årliga budgeten inte är tillräcklig och om man inte får tillbaka tillräckligt ur budgeten. Detta gäller även för Finland. Vi gör den bedömningen att Finlands mål som det nu ser ut kan uppnås med den nivå på totalfinansieringen som regeringen föreslår, dvs. 1,1 % av bruttonationalinkomsten (bni).

Principerna för resursfördelningen slås fast i den allmänna förordningen. Vad medlen kan användas till bestäms i de fondspecifika förordningarna. Gemenskapens regional- och strukturpolitik genomförs i enlighet med vad som sagts ovan genom tre olika mål. Dessa är konvergensmålet, målet regional konkurrenskraft och sysselsättning och målet europeiskt regionalt samarbete. Finland har i princip godkänt dessa mål. Enligt de kriterier som kommissionen föreslagit kommer hela Finland att omfattas av målet regional konkurrenskraft och sysselsättning under den kommande finansieringsperioden.

Finland har ansett att den totalfinansiering som kommissionen föreslagit för regional- och strukturpolitiken 2007—2013, dvs. ca 336 miljarder euro, är tillräcklig. Målet regional konkurrenskraft och sysselsättning ska enligt avsikt få 17 % av detta belopp.

Enligt statsrådets skrivelse har kommissionen inofficiellt uppskattat att det stöd som Finland får, i det fall att kommissionens förslag går igenom utan ändringar, kommer att hållas på ungefär den nuvarande nivån, vilket innebär ca 320 miljoner euro per år. I praktiken kommer detta att vara beroende av de ovan presenterade faktorerna och av de landsvisa och regionvisa fördelningskriterierna. I detta avseende är den senaste tidens uppgifter oroväckande. Den preciserade metod och de preciserade kriterier som kommissionen offentliggjorde i oktober prioriterar folkmängden. Det vore mer fördelaktigt för Finland med kriterier som prioriterar areal/capita och arbetslöshet. De nya kriterierna och prioriteringarna försämrar i synnerhet finansieringen till västra och södra Finland. Om kommissionens senaste förslag godkänns utan ändringar kommer Finlands sammanlagda stöd att stanna vid drygt 250 miljoner euro per år. Även de mest försiktiga uppskattningarna pekar på att inkomstförlusten blir 10—20 % jämfört med dagsläget.

I Finlands anslutningsakt definieras de glest befolkade områdena utifrån befolkningstäthet. I de nya beräkningarna beaktas endast landyta, och därmed har exempelvis våra omfattande sjösystem i östra Finland inte beaktats, även om de permanent försvårar framkomligheten och varutransporterna. Beräkningen av befolkningstätheten måste därför göras utifrån totalareal, och enligt uppgift har kommissionen gått med på att beakta detta alternativ i sina beräkningar.

Centrala innehållsmål

Enligt statsrådets ställningstagande är det en nyckelfråga att landets nordliga och östliga regioner får högre regionalt stöd också i fortsättningen. "Det är av största vikt att stödet ligger på en så hög nivå och är så permanent som möjligt samt att nivån på företagsstöden och stöden för utveckling av landsbygden bevaras i nuvarande omfattning". Det bästa sättet att nå detta mål anses vara att regionerna i fråga ingår som en egen

punkt i artikel 5 (konvergensmålet) i den allmänna förordningen.

Ett sådant förhandlingsmål är det rätta för Finland, anser utskottet, och dessutom nödvändigt eftersom åtgärdsutbudet är snävare inom målet regional konkurrenskraft och sysselsättning än inom konvergensmålet. Finland har föreslagit tillägg av vissa insatser i de fondspecifika förordningarna. Den viktigaste av dessa är möjligheten till medfinansiering av produktiva investeringar i östra och norra Finland oavsett förhållandena. Detta anknyter till att medfinansiering från strukturfonderna (inbegripet fonden för landsbygdsutveckling) måste kunna användas som nationell medfinansiering för regionalt investeringsstöd inom de nuvarande mål 1-områdena.

Investeringsstödet kan bidra till nya arbetstillfällen genom att företag uppmuntras till bl.a. produktiva investeringar och diversifiering av ett ensidigt näringsliv inom en viss region. Samtidigt kan de extrakostnader kompenseras som beror på avlägset läge eller klimatfaktorer. Stödet bidrar också till utveckling av de berörda regionernas innovationssystem. Därför bör Finland i förhandlingarna bl.a. satsa på stöd för produktiva investeringar oavsett hur strukturfondsfråga löses.

Även utnyttjandet av fluktuationsmöjligheten är av central betydelse när det gäller att uppnå Finlands mål. Kommissionen har föreslagit en begränsad möjlighet att finansiera ESF-insatser med ERUF-medel och vice versa. Enligt regeringens ståndpunkt ter sig emellertid marginalen på fem procent otillräcklig. Finansutskottet anser att man kunde tillåta en fluktuation på kanske till och med 10—20 %, eftersom det då är lättare att beakta regionala behov och att hantera situationer där utbudet av åtgärder i regional- respektive socialfondsförordningen är alltför begränsat. Dessutom blir det lättare att använda medlen fullt ut. Europeiska regionala utvecklingsfonden och Europeiska socialfonden är båda viktiga instrument för genomförande av regional- och strukturpolitik i vårt land. Åtgärder-

na måste innefatta både stärkt social integration och åtgärder som främjar konkurrenskraften i urbana områden.

Förvaltning

En klar förbättring jämfört med den nuvarande allmänna förordningen är när kommissionen föreslår att gemenskapens andel ska fastställas och beräknas enligt prioriteringar i stället för samlade åtgärder. I detta avseende blir finansförvaltningen enklare, och dessutom blir det enklare att följa medfinansieringsbidragen och vidare minskar risken för ekonomisk förlust när medfinansieringen inte håller. Med tanke på helheten är det också väsentligt att Finland stöder kommissionens förslag om ett mer strategiskt grepp när det gäller inriktningen på regional- och strukturpolitiken. Förenkling, effektivisering och en effektiv medelsanvändning måste uppställas som tydliga mål för strukturfondernas programarbete och förvaltning. Kommissionens förslag går således i rätt riktning, men är otillräckliga.

Det får inte gå så att regionernas egna utvecklingsmål hamnar i bakgrunden i det nya programarbetet. Även regeringen har uppmärksammat detta och påpekat att det nationella strategidokumentets och åtgärdsprogrammets innehåll och inbördes förhållande måste preciseras med iakttagande av subsidiaritetsprincipen. Det måste tillses att regionerna aktivt är med och utarbetar de strategiska planerna. Vidare måste programförvaltningen förenklas och programmen genomföras på regional nivå. Medlemsländerna måste garanteras ett tillräckligt tekniskt stöd så att alla länder har möjlighet att genomföra de nödvändiga förvaltningsåtgärderna. Det är också viktigt att medlemsstaterna kan sköta kontrollerna nationellt.

Kommissionens förordningsförslag ger möjlighet till förenklad förvaltning. Utskottet påpekar att detta också är en nationell fråga. Till dessa rent nationella frågor hör t.ex. antalet operativa program, vilka aktörerna är och fördelningen och koncentrationen av medel.

Förhandlingsstrategi och de största hoten

Förhandlingsläget i fråga om regional- och strukturpolitiken ser svårt ut sett ur vår nationella synvinkel. Därför är det viktigt med en tydlig strategi och en klar uppfattning om vilka våra tröskelfrågor är. Enligt utskottets bedömning får de inte vara för många till antalet.

Det är viktigt att i de kommande förhandlingarna också bereda sig på att den finansieringsram på 336 miljarder euro som kommissionen föreslagit för regional- och strukturpolitiken 2007—2013 inte kommer att gå igenom. Om detta är fallet måste Finland ge akt på vilka nedskärningar som görs. Regeringen har i sitt ställningstagande sagt att nedskärningarna i första hand drabbar de gamla medlemsländernas högsta stödnivåer och övergångsstödet. Målen regional konkurrenskraft och sysselsättning samt europeiskt regionalt samarbete skulle ligga i vågskålen.

Sådana nedskärningar skulle vara särskilt olyckliga för Finlands del. Till och med Lissa-

bon- och Göteborgsstrategierna och måluppfyllelsen skulle riskeras. Utskottet stöder regeringens förhandlingsmål, dvs. att åtminstone det belopp för finansiering av de två ovan nämnda målen som kommissionen föreslagit ska stå kvar; detta för att tillväxt, konkurrenskraft och sysselsättning ska kunna främjas inom hela unionen. Oavsett finansieringsnivå måste vi ha som mål att finansieringsbidragen mellan de tre strukturfondsmålen inte förändras. För Finlands vidkommande är det viktigt att vi även i fortsättningen får en lika stor andel, dvs. ca 1 % av de gamla medlemsländernas strukturfinansiering.

Utlåtande

Finansutskottet

omfattar statsrådets ståndpunkt i ärendena U 47/2004 rd, E 106/2004 rd, E 103/2004 rd, E 115/2004 rd och E 114/2004 rd, men med anmärkningarna ovan.

Helsingfors den 16 november 2004

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Olavi Ala-Nissilä /cent
vordf. Matti Ahde /sd
medl. Christina Gestrin /sv
Kyösti Karjula /cent
Jari Koskinen /saml
Pekka Kuosmanen /saml
Maija-Liisa Lindqvist /cent
Iivo Polvi /vänst
Markku Rossi /cent

Anni Sinnemäki /gröna
Irja Tulonen /saml
Kari Uotila /vänst
ers. Timo Kalli /cent
Eero Lämsä /cent
Olli Nepponen /saml
Maija Perho /saml
Aulis Ranta-Muotio /cent
Pia Viitanen /sd.

Sekreterare var

utskottsråd Alpo Rivinoja.